

Jerzy Łomnicki, Mateusz Łastowiecki

Lednica, gm. Lednogóra, woj.
poznańskie

Informator Archeologiczny : badania 9, 193-194

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

LEDNICA, gm. Lednogóra
woj. poznańskie

Muzeum Pierwszych Piastów
na Lednicy

Badania prowadzili mgr Jerzy Łomnicki i
mgr Mateusz Łastowiecki. Finansowało
Muzeum Pierwszych Piastów na Lednicy.
Podgrodzie. Okres wczesnośredniowieczny
/X-XIII w./.

Zakończono badania we wschodniej części podgrodzia. Przebadano 550 m² o miąższości warstw od 30 cm do 3 m. Pozwoliły one poznać pierwotne ukształtowanie wschodniego brzegu wyspy oraz jej późniejszą zabudowę w wiekach X-XIII.

Do wieku X istniała tu niewielka zatoczka, głębokości około 1,5 m o dość stromych brzegach, tworząca w kierunku południowo-zachodnim dużą bagienną nizinę otaczającą gliniasto-piaszczystą łacchę nad jeziorem. Pierwsze ślady osadnictwa na tym terenie stwierdzamy w okresie wpływów rzymskich.

Z wieku VII pochodzi jedno palenisko kamienne z ułamkami naczyń ręcznie lepionych.

W wieku X/XI rozpoczyna się intensywne zabudowa tej części wyspy polegająca na umocnieniu rzędami kołków wschodniego brzegu zatoczki. Na zachodnim jej brzegu występują ostro zaostrzone, wbite w calec pale, wzmocnione ukośnie wbijanymi kołkami. Odkryto dwa przęsła budowli o łącznej długości 6 m, szerokości 3 m. Bokiem dłuższym usytuowana jest równolegle do brzegu zatoczki i jeziora. W warstwie torfu, w której znajdują się kołki, znaleziono pojedyncze ułamki naczyń X/XI-wiecznych, kości zwierzęce oraz dużą ilość wiórów drewnianych, kory, gałęzi. Na całej powierzchni wykopów nad czarnym torfem występuje warstewka spalenizny z węgielkami drzewnymi, datowana na połowę wieku XI. Nad spalenizną zalega warstwa jaśniejszego torfu miąższości 20-150 cm ze słabo czytelnymi konstrukcjami drewnianymi. W wykopie usytuowanym wzdłuż brzegu jeziora warstwa ta dochodzi do 1,5 m głębokości i stanowi wypełnisko dawnej zatoczki jeziora. Występują tu luźno rzucone kawałki drewna, oraz dwa nieregularne rzędy kołków biegnących równolegle do brzegu jeziora, będące przypuszczalnie resztkami mostu. Występuje tu bogaty inwentarz zabytków szczególnie drewnianych /zniszczone przedmioty drewniane, 3 laski z korbami, fragmenty talerzy drewnianych, ornamentowana chochla, skupiska skorup XI-wiecznych/

W odległości około 20 m od jeziora stwierdzono resztki zabudowy mieszkalnej. Odkryto dwa domostwa o wymiarach 3,70 x 4,40 m z resztkami ścian drewnianych. Odległość między budynkami 1,50 m. W narożniku chaty wschodniej znaleziono czaszkę zwierzęcia z kręgami szyjnymi. Inwentarz

stanowi dużą ilość ułamków naczyń XI-wiecznych, kości zwierzęcych, przęśliki gliniane, szydła i łyżwy kościane, fragmenty talerzy i miski drewniane, paciorki bursztynowe. Nad warstwą jasnego torfu z konstrukcjami drewnianymi zalegała warstewka spalenizny datowana materiałem ceramicznym na koniec wieku XI i początek XII. Powyżej spalenizny występowała warstwa czarnej ziemi z węgielkami drewnia nymi o miąższości 20-40 cm, datowana materiałem ceramicznym na XII wiek.

Odkryto w niej zarys czterech klepisk glinianych przypuszczalnie pozostałości domostw z paleniskami kamiennymi. Znalaziono tu obok dużej ilości ułamków naczyń i kości zwierzęcych przedmioty żelazne /noże, gwoździe, okucia/ grzebień rogowy, okucia brązowe, dwie monetki srebrne, paciorki sześcioboczne, brązowy kabłączek skroniowy.

LUBACZÓW
woj.przemyskie
Stanowisko 1

Muzeum Okręgowe
w Rzeszowie

Badania prowadziła mgr Aleksandra Gruszczyńska. Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Pierwszy sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne, zamczysko - okres nowożytny.

Prace ratownicze prowadzono na wschodnim stoku wzgórza zamkowego, w miejscu gdzie planowana jest budowa amfiteatru. Założono dwa wykopy sondażowe.

W wykopie nr I natrafiono na mury związane z Zamkiem II. W warstwie kulturowej, bardzo przemieszanej, znaleziono kilkadziesiąt fragmentów ceramiki nowożytnej.

W wykopie nr II uchwycono ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego z XI-XIII wieku. Występowały duże ilości ceramiki, kości zwierzęcych. Odkryto również ozdobę w postaci brązowego skrętu, nóż oraz grot żelazny. Ponadto odsłonięto na głębokości średnio 200 cm, 8 luźno położonych czaszek ludzkich oraz pojedyncze kości szkieletów.

LUBIN k/Kościana
woj.leszczyńskie

Instytut Historii Sztuki
Uniwersytetu
im. Adama Mickiewicza,
Zakład Archeologii Wielkopolski Instytutu Historii
Kultury Materialnej PAN
w Poznaniu

Badania prowadzili doc.dr Aleksander Dymaczewski i dr Szczęśny Skibiński. Finansował Urząd Powiatowy w Kościanie. Pierwszy sezon badań. Zespół klasztorny benedyktyński.